

La fugida del Borbó tapa el rescat d'Espanya

«L'agost sol ser un mes rellevant: poc abans de difondre la fugida del Borbó, el govern espanyol va demanar un rescat a la UE, que ha passat totalment desapercebut»

El dilluns 3 d'agost al vespre es va comunicar la fugida de Juan Carlos I, així com també es va difondre la carta del rei emèrit al rei Felip VI anunciant-la. La fugida d'un altre Borbó d'Espanya, que no perdrà la condició de rei tot i reconèixer les inconveniències de les seves "activitats privades", va ser convenientment difosa en un moment perfectament calculat.

A Madrid dominen molt bé els "tempos", tal com es va demostrar també al mes de març, quan Felip VI va retirar l'assignació econòmica al seu pare tot just a l'inici del confinament, en difondre's el cobrament de les factures de l'AVE d'Aràbia per part del rei emèrit.

El govern espanyol ha aprofitat l'avinentesa per demanar un rescat europeu, tot just unes hores abans que esclatés la que sens dubte serà una de les notícies de l'any. Compte, però, si penseu que aquest és un moment de debilitat per a l'Estat: si bé a Catalunya en un referèndum un 75% dels catalans votaria República, a Espanya un 75% votaria monarquia i per això ni tan sols Podemos qüestiona, més enllà d'algunes piulades, el sistema constitucional vigent.

La prova que a Madrid no se senten especialment amenaçats és que el propi govern espanyol ha difós que feia setmanes que negociava la sortida del rei emèrit, sense informar ni tan sols el vici-president Iglesias ni els ministres de Podemos. Pedro Sánchez va despatxar tranquil·lament la roda de premsa de rigor el dimarts 4 d'agost i se'n va anar de vacances.

La notícia rellevant del dia, però, va ser difosa pel diari *El País* (https://elpais.com/economia/2020-08-03/espana-pide-20000-millones-al-fondo-europeo-para-financiar-los-erte.html?ssm=TW_CM) tot just passat el migdia del dilluns 3 d'agost (https://elpais.com/economia/2020-08-03/espana-pide-20000-millones-al-fondo-europeo-para-financiar-los-erte.html?ssm=TW_CM), unes hores abans de la gran notícia. Espanya era el primer país a sol·licitar un crèdit europeu al SURE per valor de 20.000 milions d'euros, un crèdit d'unes condicions semblants al MEDE per a finançar polítiques d'atur com el finançament dels ERTOS.

En la pròpia notícia del diari *El País*, es reconeixia el gran estalvi (https://elpais.com/economia/2020-08-03/espana-pide-20000-millones-al-fondo-europeo-para-financiar-los-erte.html?ssm=TW_CM) que suposa l'accés a crèdits tan barats de la UE, creats el 2011 per a facilitar diners als països afectats per crisis econòmiques: "*España ha pedido este préstamo SURE y no el del MEDE. Y ello a pesar de que el Estado español se ahorraría unos 1.300 M? si solicitase al MEDE unos 24.000 M?. El problema reside en el estigma que ha supuesto hasta ahora pedir ayuda al mecanismo de rescate. De ahí que ningún país quiera acceder a esos préstamos solo. España ya recibió del MEDE los 40.000 millones del rescate bancario en 2012*".

Un servidor va escriure en aquest mateix mitjà un article el 29 el maig (*Espanya i Itàlia: el cost de l'orgull nacional* (<https://www.naciodigital.cat/opinio/21591/espanya/italia/cost/orgull/nacional>)) explicant aquestes coses, reproduint aquestes mateixes xifres, que ara també reconeix el principal diari de Madrid. Espanya pot prescindir de 1.300 milions d'euros com si res? Aquests diners podrien perfectament proveir un pagament extraordinari a tot el personal mèdic i sanitari

que es va jugar la pell en condicions més que precàries durant setmanes, però l'orgull a Madrid sembla que no els ho permet.

De la mateixa manera i en aquest mateix mitjà, un servidor va argumentar el passat 10 de juliol (*MEDE o Retallades?* (<https://www.naciodigital.cat/opinio/21798/mede/retallades>)), la necessitat de què el govern català demanés formalment accedir a un crèdit de la UE semblant. Un crèdit del MEDE garantiria que el govern català, que no recapta cap gran impost i que té vetat pel govern central la capacitat d'emetre deute públic als mercats, no hagués d'aplicar noves retallades en els propers anys, tal com va imposar el govern central al govern català l'any 2011 (culpant, això sí, el govern d'Artur Mas d'aplicar-les).

Un servidor també va suggerir al MHP. Quim Torra que formalitzés públicament la demanda, en nom del govern de la Generalitat, d'un crèdit del MEDE, cosa que el president català va fer públicament el 31 de maig de 2020 (<https://twitter.com/QuimTorraPla/status/1267146193374720000>), perquè és ara, i no a mitjans del 2021, quan hem de salvar PIMEs i autònoms de la brutal crisi econòmica, i és ara i no al 2021, que hem de preparar la nostra sanitat per a fer front a possibles noves onades greus de la malaltia.

El President Torra van enviar públicament dues cartes, a finals del mes de juny, al president Pedro Sánchez, que ni s'ha dignat a contestar-les ni a donar cap argument del perquè no demanava crèdits al MEDE per a les comunitats autònomes, i al president del MEDE, l'alemany Klaus Regling.

Ara, però, el president espanyol demana un crèdit europeu per a finançar les polítiques contra l'atur dels ERTOS, senyal molt explícit que ni les compres massives de deute públic espanyol per part del BCE, ni els diners que Espanya rebrà del Fons de Reconstrucció de la UE aprovat fa dues setmanes, seran suficients per a fer front a la crisi econòmica que s'advé, ara que se sap que Espanya patirà una punxada històrica aquest estiu en el sector turístic.

Així, la caiguda de recaptació d'impostos de l'Estat serà històrica a la tardor i la banca ja es prepara per a fer front a una gran onada de morositat a la tardor, ja que Espanya encara no ha aprovat el reglament de sancions automàtiques que exigeix la llei europea de morositat (<https://www.naciodigital.cat/opinio/21019/pimes/despullades/davant/propera/crisi>) des de 2012 (uns impagaments impunes que multinacionals i governs duen a terme en temps de crisi i que ara poden tornar a provocar un altre cop, com el 2010, atur massiu per tancament de milers de PIMEs solvents).

El 31 de maig vaig fer una piulada a Twitter que aquest dilluns s'ha fet realitat: "Tornarà a ser profètic el MHP @quimtorra?, en pocs dies o setmanes Pedro Sánchez demanarà crèdits europeus?" (<https://twitter.com/ramontremosa/status/1267190229166931969>).

Per cert, s'ha trobat a faltar criteri propi i personalitat en ERC en general, i en la persona de Pere Aragonès en particular, que han estat incapaços de donar suport al President Torra en la seva demanda de crèdits a la UE. Mentrestant, ERC assisteix atònita a nous incompliments del govern central: el darrer capítol, donar suport al darrer estat d'alarma del PSOE "a canvi de gestionar els fons europeus" és l'últim clatellot d'un serial ben galdós. ERC ha fracassat decidint unilateralment la seva estratègia a Madrid i ha fet completament inoperants els millors resultats de l'independentisme polític a Madrid.

No es pot anar dient que en aquesta crisi "no hi haurà retallades" perquè això no depèn dels catalans... el govern central del PSOE i Podemos ha decidit espoliar 3.500 milions d'euros dels superàvits municipals, i al mes d'abril va retenir 215 milions d'euros de les polítiques actives de la Generalitat i encara ha de pagar 300 milions de l'IVA de 2017... mentre el PNB aconsegueix un marge de dèficit públic del 2'5% del PIB (ampliable) aquí encara es pidola l'1%...

La fugida del Borbó ha servit de tapadora perfecta perquè els espanyols, catalans inclosos, es mirin una vegada més el dit i no pas la lluna. Benvinguts a un altre rescat europeu... i compte, que potser no serà pas l'últim...